

SUPER-CHARLIE

& RYMDVALPEN

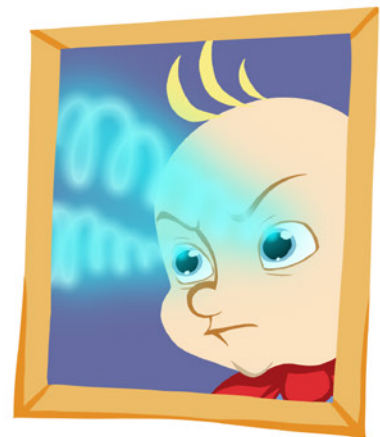
Camilla Läckberg
Therese Vildefall

BONNIER
CARLSEN

Hej! Det är jag som är Super-Charlie.
När jag föddes krockade två stjärnor
på himlen. De bildade ett magiskt
stjärnstoft som landade på mig.
Därför har jag superkrafter.

Som att jag kan flyga och har superhörsel och röntgensyn ...

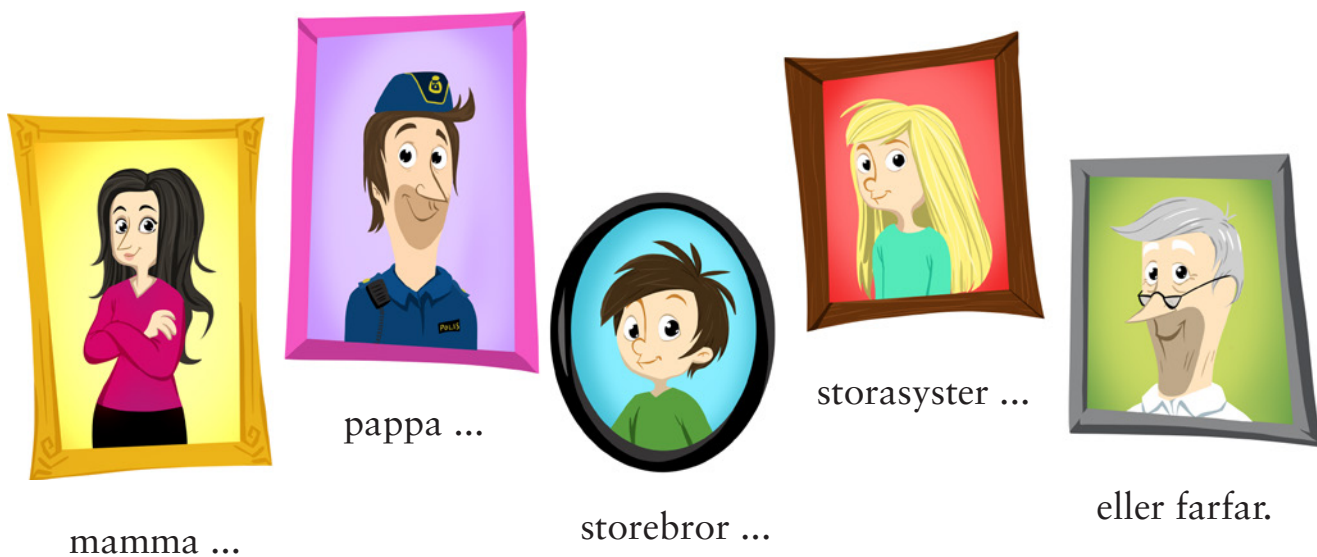

... och så kan jag bli osynlig och superstark – men bara
om det finns katthår i närheten!

Inte många vet att jag har superkrafter. Egentligen vet bara mormor, min kompis ekorren i granen och min lillasyster Polly. Polly har förresten en egen superkraft – hon kan hypnotisera människor. Som tur är har jag listat ut hur man får stopp på henne. Med pussar!

Inga andra vet om att jag inte är en vanlig pojke. Inte ens min ...

Jag gillar min familj, men särskilt smarta är de inte. Det är alltid jag som får lösa alla problem de ställer till med.

I en alldeles vanlig stad
bodde en ganska ovanlig familj.
Alla låg nu och sov tryggt i sina
sängar, ovetande om den blixtn som just
lyste upp hela himlen ovanför deras
alldeles vanliga hus.

Tidigt på morgonen öppnade mormor ytterdörren för att hämta tidningen. Men på tidningen satt något som inte brukar sitta där. En hundvalp! En väldigt liten och väldigt söt hundvalp. Men något var ovanligt med den. Den var nämligen alldeles, alldeles lila.

”En hundvalp! Tack! Du är världens bästa mormor”,
tjöt storasyster överlyckligt.

Bakom henne dök storebror upp.

”Mamma, pappa! Mormor har gett oss en hundvalp!”
ropade han.

”Nej, nej, jag har ingen aning om var den kommer
ifrån”, sa mormor. ”Stackaren måste vara bortsprungen.”

Övriga familjen hade nu kommit rusande.

”Du kan inte ge barnen en hundvalp utan att fråga oss
först!” sa mamman.

”Nja, fast nu är den ju väldigt söt”, sa pappan och log
mot den lilla valpen. ”Och den ser ut att
behöva ett hem.”

Så fick hundvalpen flytta in hos familjen. Men hundvalpar är väldigt, väldigt busiga. Och den lilla valpen, som storasyster nu döpt till Lilly, var inget undantag.

Den tuggade på allt, särskilt på saker som var blanka eller glittrade.

Den skällde på tv:n ...

... och när den bajsade var bajset grönt!

Men Super-Charlie verkade vara den enda i familjen som tyckte att det var något märkligt med den nya valpen.

Det som också var konstigt var att ingen i familjen verkade bry sig det minsta, vad Lilly än ställde till med. Inte ens när hon höll dem vakna hela nätterna med sitt ylande. Till och med mamma började gulla med valpen.

Super-Charlie var inte road. Han behövde få sova!

Vid frukosten, efter ännu en natt utan sömn, väntade Super-Charlie på att få hugga in på sin prickig korv-macka. Han gäspade och sträckte sig efter den. Men, där fanns ingen macka!

”Ursäkta, men var är min prickig korv-macka?” viskade Charlie till mormor.

Hon pekade under bordet. Charlie såg hur Lilly satt och glufsade i sig *hans* smörgås!

”Fräckheten! Fräckheten”, muttrade Charlie.

Då hände något ... oväntat.

Mitt framför näsan på Super-Charlie förvandlades Lilly. Hon var inte längre en gullig liten valp, hon var en monstervalp! Men bara i några sekunder. Sen var hon som vanligt igen.

”Mormor! Mormor! Det är nåt som inte är som det ska med valpen!” väste Super-Charlie upprört. ”Lilly är ett monster!”

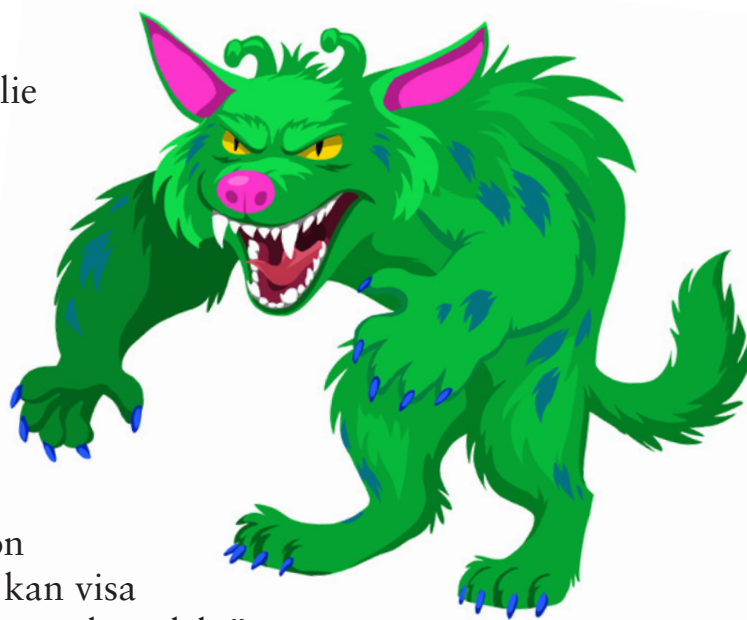
”Nu överdriver du, Charlie. Hon är bara lite busig. Och små valpar kan visa tänderna och till och med nafsas. Det är bara lek.”

”Nej, nej, det här var nåt annat! Jag svär!”

”Visst, hjärtat, Lilly är ett monster. Här får du en ny smörgås.”

”Men ...”, protesterade Super-Charlie. Varför trodde inte mormor på honom?

Surt tog han ett stort bett av sin korvmacka.

Lite senare tog mormor valpen på en promenad tillsammans med Charlie och Polly. Lilly bar sin favoritleksak, en gummiboll, i munnen. Plötsligt tappade hon bollen och den rullade iväg på marken.

Då fick Charlie en idé. Han skulle minsann visa mormor! Med sin röntgensyn satte han eld på bollen. Svoosh! sa det.

När Lilly såg vad som hänt med hennes älskade boll kom monstret fram, precis som Charlie hade hoppats.

”Mormor! Mormor! Titta på valpen!”

Mormor vände sig om: ”Herrejöstanes! Hur gick det här till?”
sa hon medan hon stampade på lågorna.

”Men mormor! Såg du inte? Lilly blev ett monster igen!”

”Nej, vet du vad! Nu får du skärpa dig! Du är faktiskt en stor pojke.”

Efter promenaden var det dags för Polly att sova middag. Charlie flög in till henne. Det var egentligen under hans värdighet att be sin lillasyster om hjälp, men nu var det kris. Familjen kunde vara i fara. Läget började bli desperat.

”Polly. Vi måste prata om en sak”, sa Charlie allvarligt.

”Jag vet. Valpmonstret”, sa Polly utan att titta upp från sin telefon.

”Såg du också det?”

”Ja. Vid frukosten”, sa Polly uttråkat.

”Men vi måste göra något!”

”Varför det? Det var jätteroligt när Lilly snodde din macka”, flinade hon.

”Och om hon snor ditt lördagsgodis nästa gång?”

Polly släppte förfärat telefonen. ”Du har rätt. Vi måste göra något. Genast!”

”Det är bäst att jag är chef över det här”, fortsatte Polly.

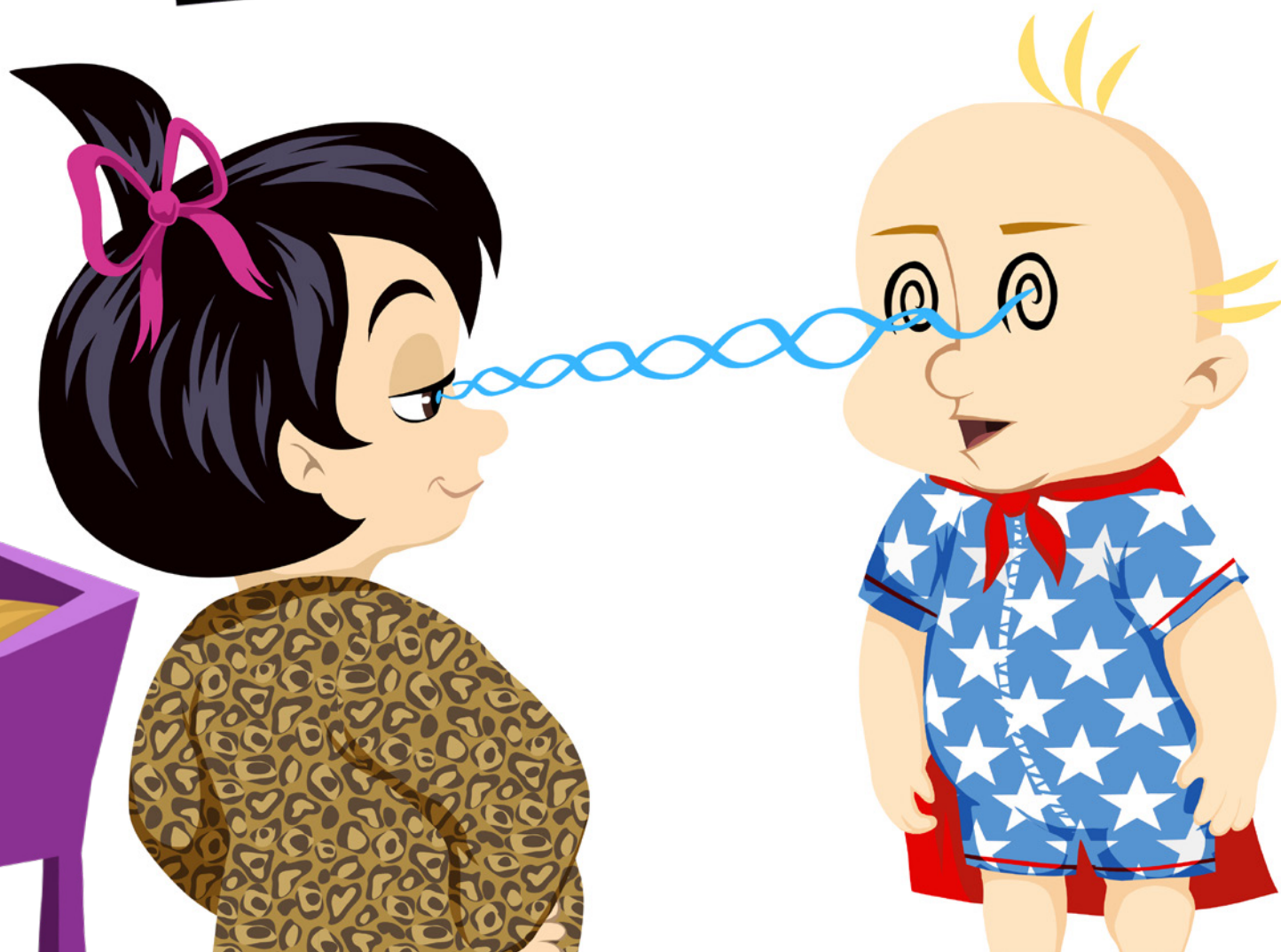
Super-Charlie himlade med ögonen. Han började ångra att han vänt sig till Polly.

”Nej, jag är chef. Jag är äldst.”

Då spände Polly ögonen i honom. ”Vi försöker igen. Nå? Vem är chef?”

”Du är chef”, sa en hypnotiserad Charlie.

”Så, med det bestämt. Var börjar vi?”

De testade massor av olika sätt att bli av med Lilly.

De satte upp en BORTSKÄNKES-lapp, men konstigt nog var det ingen som nappade på en lila valp.

Sen försökte de skrämma bort Lilly. Fast hon verkade bara tycka att det var roligt.

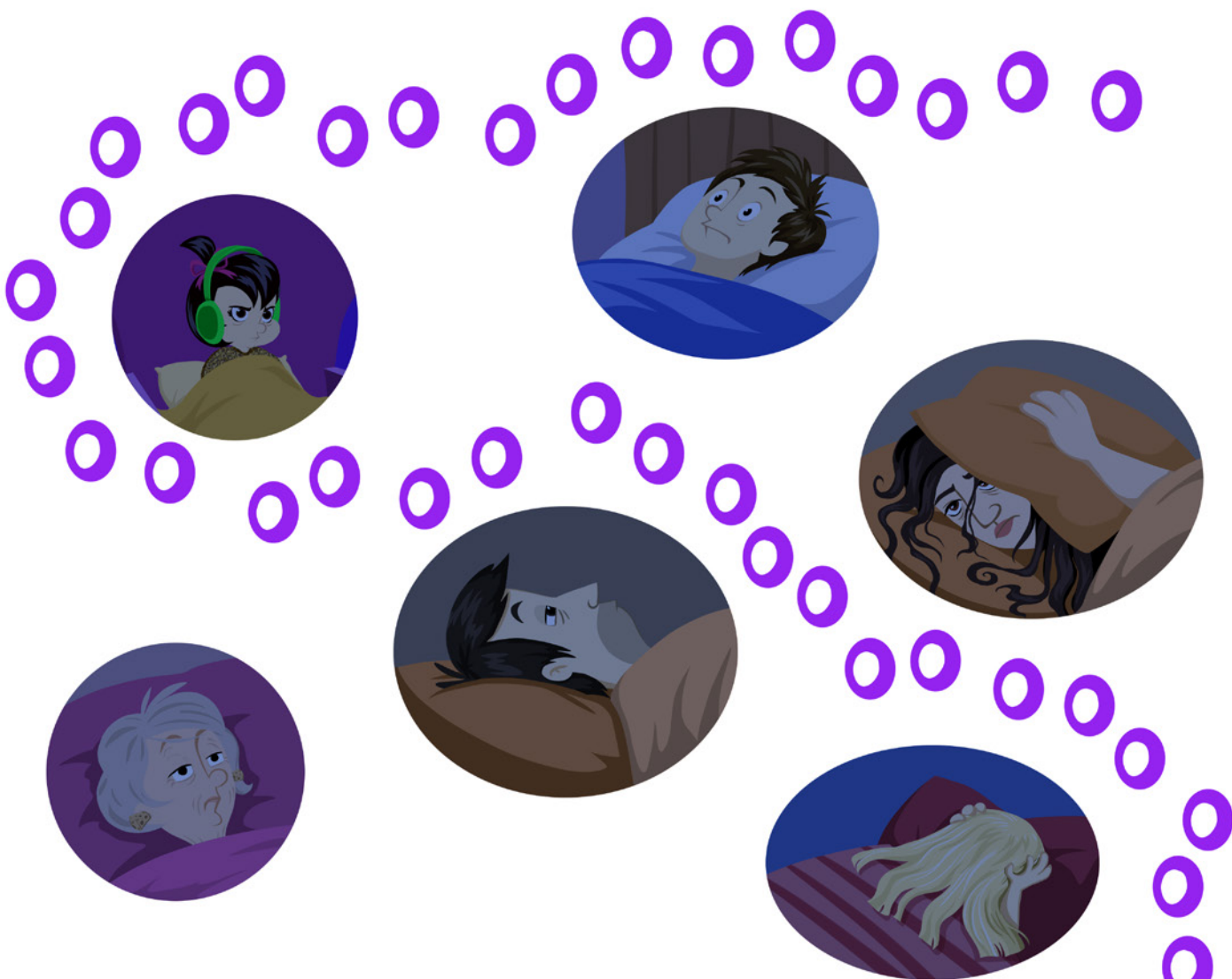

De provade att släppa ut Lilly i skogen, men hon kom hem så fort hon kände lukten av prickig korv-smörgås.

Till slut hade de inga fler idéer.

Och valpen fortsatte att ställa till med otyg
och yla nätterna igenom.

”Nä! Nu får det vara nog!” sa Super-Charlie en natt och satte sig upp i sängen. ”Jag måste få min skönhetsömn!”

Han bestämde sig för att använda röntgensynen för att se vad valpen hade för sig.

Lilly satt i sin korg i tvättstugan och ylade mot månen. Det här MÅSTE få ett slut! tänkte Charlie. Men så hejdade han sig. Något blänkte till på valpens kind. Super-Charlie tittade ännu närmare. Var det en tår?

